

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารและความสัมพันธ์ในครอบครัว กับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Closed-ended Question) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบเอง (Self-administered Questionnaire) ทั้งนี้เพื่อการอธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรและปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยเลือกเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-shot Descriptive study) เพื่อวัดถึงตัวชี้วัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของอิทธิพลความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มเยาวชนไทยที่มีอายุ 13 – 21 ปี มีการศึกษาอย่างต่ำระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา บิดาหรือมารดา หรือญาติ/ผู้ปกครอง มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งหมด 1,203,372 คนโดยประมาณ (ที่มา: การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2542-2559 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542) โดยใช้สูตรของ Taro Yamane เนื่องจากประชากรเกิน 100,000 คน และให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่าด้วยระดับความเชื่อมั่น 95%

$$n = \frac{Z^2 \cdot p(1-p) \cdot N}{Z^2 \cdot p(1-p) + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = ประชากร

q = สัดส่วนของประชากร ซึ่งในที่นี้กำหนดให้เป็น 0.5

Z = ค่าคะแนนมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับระดับความเชื่อถือได้

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

$$n = \frac{(1.86)^2(0.5)(1 - 0.5)(1,203,272)}{(1.86)^2(0.5)(1 - 0.5) + (1,203,372)(0.5)^2}$$

$$n = 345.86$$

จากการคำนวณตามสูตรจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 346 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Two-stage sampling คือ

1. การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 บริเวณ คือ บริเวณสยามสแควร์ ตลาดนัดจตุจักร และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เนื่องจากทั้ง 3 บริเวณนี้เป็นศูนย์รวมของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และมีจำนวนวัยรุ่นมากเพียงพอแก่การศึกษา โดยสยามสแควร์เป็นศูนย์กลางของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป ส่วนจตุจักรเป็นบริเวณที่มีกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ระดับปานกลางลงมา (จริญญา นิลแพทย์, 2541: 10) และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเป็นบริเวณที่มีกลุ่มตัวอย่างผสมกันหลากหลายทั้งระดับสูง ปานกลาง และต่ำ บริเวณดังกล่าวจึงเป็นบริเวณที่เป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครได้ โดยกำหนดให้มีการสุ่มตัวอย่าง 400 คน แบ่งสุ่มตัวอย่างบริเวณสยามสแควร์ 100 คน ตลาดนัดจตุจักร 100 คน ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลชิดลม เซ็นทรัลลาดพร้าว เซ็นทรัลพระราม 2 และเซ็นทรัลบางนา บริเวณละ 50 คน

2. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มาซื้อสินค้าหรือใช้บริการในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย ดังนี้ คือ

- วันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 13.00 – 16.00 น. สุ่มตัวอย่างที่สยามสแควร์ บริเวณเซ็นเตอร์พอยท์ และที่นั่งพักบริเวณรอบๆ โรงภาพยนตร์สยาม จำนวน 50 คน

- วันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 12.00 – 17.00 น. สุ่มตัวอย่างที่สยามสแควร์ บริเวณที่เรียนพิเศษ และร้าน Dunkin Donut จำนวน 50 คน
- วันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 13.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ตลาดนัดจตุจักร บริเวณใกล้กับทางเข้า-ออกรถไฟฟ้าใต้ดิน จำนวน 50 คน
- วันอาทิตย์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 14.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ตลาดนัดจตุจักร บริเวณใกล้กับทางเข้า-ออกรถไฟฟ้าใต้ดิน และบริเวณประตูเข้า-ออกประตูแรก จำนวน 50 คน
- วันเสาร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลชิดลม บริเวณทางเข้าที่เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้า และศูนย์อาหารชั้น 1 จำนวน 50 คน
- วันอาทิตย์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549 ช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลลาดพร้าว บริเวณประตูทางเข้าประตูแรก ร้าน McDonald ร้าน KFC และศูนย์อาหารชั้น 4 จำนวน 50 คน
- วันเสาร์ที่ 4 มีนาคม 2549 ช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล พระราม 2 บริเวณโรงภาพยนตร์ชั้น 6 และศูนย์อาหารชั้น 4
- วันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม 2549 ช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. สุ่มตัวอย่างที่ห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลบางนา บริเวณโรงภาพยนตร์และศูนย์อาหารชั้น 6 ร้าน McDonald และร้าน KFC

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยทางประชากร ได้แก่
 - เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) เพศชาย และ (2) เพศหญิง
 - ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (2) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ (3) ระดับอุดมศึกษา
 - รายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 6 กลุ่ม คือ (1) รายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท/เดือน (2) รายได้ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท/เดือน (3) รายได้ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท/เดือน (4) รายได้ตั้งแต่ 30,001 – 40,000 บาท/เดือน (5) รายได้ตั้งแต่ 40,001 – 50,000 บาท/เดือน (6) รายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป
2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว แบ่งเป็น 3 แบบ ได้แก่
 - ความสัมพันธ์ระดับสูง

- ความสัมพันธ์ระดับกลาง
- ความสัมพันธ์ระดับต่ำ

3. รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว แบ่งเป็น 4 แบบ ได้แก่

- การสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ (Laissez-Faire)
- การสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง (Protective)
- การสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิดเสรี (Pluralistic)
- การสื่อสารภายในครอบครัวแบบประนีประนอม (Consensual)

ตัวแปรตาม

- ทักษะคิดในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งสามารถจำแนกแบบสอบถามออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่ข้อคำถามที่ 1-4 ซึ่งได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว โดยใช้คำถามแบบปลายปิด (Closed-end)

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

การวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวัดข้อมูลพื้นฐานทั่วไปในเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในข้อที่ 5-8 โดยใช้คำถามแบบปลายปิด (Closed-end)

2. การสร้างข้อความที่วัดทัศนคติอันเกิดจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 6 ตัวแปร ตามทฤษฎีของโอลสัน (Olson) จำนวน 18 ข้อ ข้อความที่ 8.1 – 8.18 โดยให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้หรือความเชื่อ (Cognitive Component)
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component)
3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)

ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบคำถาม คือ แบบประมาณค่าแบบให้ค่า โดยใช้การวัดทัศนคติแบบ Likert Scale 4 สเตล ในการสร้างข้อคำถาม ซึ่งมีข้อความทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

ส่วนที่ 3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น รูปแบบการสื่อสารแบบเปิดเสรี(Pluralistic), รูปแบบการสื่อสารแบบประนีประนอม(Consensual), รูปแบบการสื่อสารแบบปกป้อง(Protective) และ รูปแบบการสื่อสารแบบปล่อยปละ(Laissez-Faire) จำนวน 20 ข้อ ข้อความที่ 9.1 – 9.20

ส่วนที่ 4 ทศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

เป็นคำถามเกี่ยวกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยมิติในการยอมรับ 4 ส่วนด้วยกัน คือ

มิติที่ 1 การยอมรับความสัมพันธ์ของชาย หญิงก่อนสมรสในกรณีต่างๆ โดยแบ่งเป็น

: กรณีที่เพียงแต่ชอบกัน : กรณีที่เป็นคู่รักกัน : กรณีที่เป็นคู่มั่นกัน

มิติที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น

มิติที่ 3 การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่นของเพื่อนสนิท

มิติที่ 4 ข้อความที่แสดงถึงการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น

การวัดค่าตัวแปร

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว ใช้รูปแบบคำถาม คือ แบบประมาณค่าแบบให้ค่าโดยใช้การวัดทัศนคติแบบ Likert Scale เพียง 4 สเกลในการสร้างข้อคำถาม คือ เป็นประจำ เป็นส่วนมาก เป็นบางครั้ง และไม่เคยเลย จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 18 ข้อ โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ส่วน

ข้อความเชิงบวก คือ ข้อ 8.1-8.6, 8.10-8.12, 8.16-8.18

ข้อความเชิงลบ คือ ข้อ 8.7-8.9, 8.13-8.15

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความเชิงบวก	เป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
	เป็นส่วนมาก	ให้ 3 คะแนน
	เป็นบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
	ไม่เคยเลย	ให้ 1 คะแนน
ข้อความเชิงลบ	เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
	เป็นส่วนมาก	ให้ 2 คะแนน

เป็นบางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้ 4 คะแนน

นำคะแนนมารวมเพื่อแบ่งระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ตอบ โดยจัดระดับคะแนน ดังนี้คือ

- ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 2.1 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับต่ำ
- ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 2.1 – 3.0 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับปานกลาง
- ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 3.1 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับสูง

ส่วนที่ 3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ แบ่งข้อคำถาม ออกเป็นกลุ่มได้ ดังนี้

กลุ่ม 1 ได้แก่ ข้อ 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.11, 9.12, 9.13 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิดเสรี(Pluralistic)

กลุ่ม 2 ได้แก่ ข้อ 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.18, 9.19, 9.20 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบประนีประนอม(Consensual)

กลุ่ม 3 ได้แก่ ข้อ 9.5, 9.6, 9.7, 9.14, 9.15 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปกป้อง(Protective)

กลุ่ม 4 ได้แก่ ข้อ 9.8, 9.9, 9.10, 9.16, 9.17 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ(Laissez-Faire)

การตอบคำถามแบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ บ่อยมาก ค่อนข้างบ่อย ปานกลาง ค่อนข้างน้อย น้อยมาก และ ไม่เคยเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบบ่อยมาก	ให้ 5 คะแนน
ตอบค่อนข้างบ่อย	ให้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบค่อนข้างน้อย	ให้ 2 คะแนน
ตอบน้อยมาก	ให้ 1 คะแนน
ตอบไม่เคยเลย	ให้ 0 คะแนน

จากนั้นรวมคะแนนโดยแยกคะแนนออกเป็น 4 กลุ่ม ตามรูปแบบการภายในครอบครัวแบบปล่อยปละ(Laissez-Faire), แบบปกป้อง(Protective), แบบเปิดเสรี(Pluralistic) และแบบประนีประนอม(Consensual)

ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีคะแนนของรูปแบบการสื่อสารทุกแบบ การจะตีค่าคะแนนว่าผู้ใดมีลักษณะรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบใดนั้น พิจารณาจากแนวโน้มของชุดคะแนนที่มีค่ามากที่สุด ซึ่งก็จะแปลความหมายจากการตอบได้ว่าผู้นั้นมีลักษณะการสื่อสารภายในครัวที่มี "แนวโน้ม" เป็นแบบใด ใน 4 กลุ่มที่จำแนกไว้ ที่ต้องใช้คำว่า "แนวโน้ม" เป็นแบบใดนั้น ก็เนื่องมาจากที่มาของทฤษฎีและแนวคิดที่มีการแบ่งรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวออกเป็น 4 แบบก็จริงอยู่ แต่ในความเป็นจริง การแบ่งเป็น 4 แบบมิได้เด็ดขาดออกจากกัน เพราะในการดำเนินชีวิตในสภาพความเป็นจริง แต่ละครอบครัวจะมีลักษณะที่ผสมผสานของการกระทำ หรือพฤติกรรมในการสื่อสารภายในครอบครัวทั้ง 4 แบบดังกล่าวอยู่ร่วมกันได้ ขึ้นกับสภาพแวดล้อม เวลา โอกาส และอารมณ์ของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว แต่หากแสดงพฤติกรรมแบบใด ลักษณะใดซ้ำๆ หรือบ่อยครั้งมากกว่าแบบอื่น ก็จะพิจารณาได้ว่าบุคคลมีลักษณะรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีแนวโน้มเป็นแบบนั้น

ส่วนที่ 4 ทศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ แบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 มิติ และการตอบคำถามแบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความส่วนใหญ่จะเป็นข้อความในเชิงบวก ส่วนข้อความในเชิงลบมีดังนี้ คือ ข้อ 10.11, 10.13, 10.15, 10.27, 10.30

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความเชิงบวก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
	เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
	ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
ข้อความเชิงลบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
	เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
	ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

นำคะแนนมารวมเพื่อแบ่งระดับการยอมรับต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของผู้ตอบ โดยจัดระดับคะแนนดังนี้ คือ

- ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 2.34 ถือว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางลบ

- ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 2.34 – 3.67 ถือว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นกลาง
- ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 3.68 ขึ้นไป ถือว่ามีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทางบวก

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบความถูกต้องของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้ว ไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ก่อนใช้กับตัวอย่างจริงเพื่อหาความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด

N คือ จำนวนข้อคำถามหรือจำนวนรายการทั้งหมดที่ใช้วัด

$\sum \sigma_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้จากแต่ละข้อ

σ^2 คือ ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากข้อคำถามทุกข้อ

ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ ดังนี้

แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้	0.86
แบบสอบถามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวได้	0.73
แบบสอบถามทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้	0.96

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ใช้ร้อยละเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของประชากร และข้อมูลอื่นซึ่งต้องการรายละเอียดเป็นค่าร้อยละ

2. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment อธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวและทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน

3. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment อธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน

ทั้งนี้เพื่อให้การตีความค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สื่อความหมายได้ตรงกัน ในที่นี้จึงยึดความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเดวิส (Davis' Descriptions) ในการตีความ (อรรถพร กงวิไล, 2547: 83) ดังตาราง

ตารางแสดงความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเดวิส

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.70 หรือสูงกว่า	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.50-0.69	มีความสัมพันธ์กันสูง
0.30-0.49	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.10-0.29	มีความสัมพันธ์กันต่ำ
0.01-0.09	แทบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย